

Медичний Університет

Газета виходить з травня 1928 року

№13-14 (2999-3000)

Середа,
26 червня 2019 року

Ціна договірна

Ukraine NOW ua

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

■ ВІТАЄМО!

З Днем медичного працівника!

ШАНОВНІ КОЛЕГИ!

Щиро вітаю вас із професійним святом – Днем медичного працівника!

Професія лікаря – одна з найскладніших у світі. Вчитися їй довго і часом нелегко. Наша робота, по суті, це служіння людям, тому вимагає повної самовіддачі. Співчуття, милосердя і гуманізм є основами професійної діяльності медика, а вдячність пацієнтів за врятоване життя або повернене здоров'я – найкращий стимул до подальшого вдосконалення своєї майстерності.

Ми відчуваємо особливу гордість за причетність до однієї з найгуманніших і найпотрібніших в усі часи професій. Адже людина в білому халаті асоціюється з чистотою, порятунком, з полегшенням болю. Розуміючи це, ви регулярно підвищуєте свою кваліфікацію, освоюєте нові технології, сучасні методи діагностики і лікування, щоб застосовувати їх на практиці.

Саме від професіоналізму медика, його вміння співчувати хворому залежить найдорожче, що є у людини, – здоров'я і життя. Упевнений, що сьогодні кожен лікар працює з розумінням того, що здоров'я суспільства і нації залежить від професіоналізму, порядності й душевної доброти учнів Гіппократа та Авіценни.

Бажаю вам невичерпної життєвої енергії, подальшого професійного зростання, здійснення намічених ідей і планів і, звичайно, здоров'я та сімейного благополуччя. Нехай кожен день радує вас вдячними відгуками людей, що звернулися до вас по допомогу, а поруч буде колектив однодумців і вірних друзів!

*Із щирими побажаннями, голова Вченої ради
Володимир Лісовий*

ПІДВИЩУЄМО СТАНДАРТИ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ

З 27 травня по 16 червня в Харківському національному медичному університеті тривали державні випускні іспити.

Практично-орієнтований державний іспит у медичному виші має 2 комплекси, кожен із яких проводиться у 2 етапи. Перший об'єднує такі дисципліни: внутрішні, професійні та інфекційні хвороби; хірургічні хвороби з дитячою хірургією; акушерство та гінекологія. Другий комплекс включає дитячі хвороби з дитячими інфекційними хворобами; гігієну, соціальну медицину та економіку охорони здоров'я. Розділ невідкладних станів та маніпуляцій на фантомах і манекенах проходить на базі Навчально-наукового інституту якості освіти ХНМУ, де випускники демонструють засвоєння практичних навичок і професійних умінь.

Другий етап обох комплексів проводиться у клініках. Так, на базі Обласної дитячої клінічної лікарні студенти демонструють володіння методикою обстеження пацієнтів дитячого віку. Хірургічні хвороби з дитячою хірургією, акушерство та гінекологію випускники здають на базі Обласної клінічної лікарні. У відділеннях ОКЛ студенти медичного вишу складають практичні навички біля ліжка хворого. Це дає можливість виявити клінічне мислення кожного випускника та опанування ними не тільки складним теоретичним курсом, а й практичним – від ознайомлення з історією хвороби пацієнта до алгоритму його лікування.

Голова ДЕК проф. В.В. Макаров приймає іспит у студентів I медичного факультету

Голова ДЕК проф. Ю.Б. Григоров на іспиті у випускників II медичного факультету

Комісія ДЕК на чолі з проф. Т.О. Чумаченко приймає іспит у студентів III медичного факультету та V факультету з підготовки іноземних студентів

Голова ДЕК проф. В.Д. Бабаджан на іспиті у випускників VI, VII факультетів з підготовки іноземних студентів

У студентів стоматологічного факультету іспит приймає голова ДЕК проф. Г.П. Рузін

НОВА СИСТЕМА – ЦЕ СИСТЕМА ПОСЛУГ

7 червня в Харківському національному медичному університеті відбулася Міжрегіональна нарада з питань впровадження програми державних гарантій медичного обслуговування населення з 2020 року. У заході взяли участь голови Госпітальних рад госпітальних округів, голови обласних і міських департаментів/управлінь/відділів охорони здоров'я, головні лікарі багатопрофільних лікарень, обласних пологових будинків та перинатальних центрів, а також представники Міністерства охорони здоров'я України, Національної служби здоров'я України, Проекту USAID «Підтримка реформи охорони здоров'я» та експерти.

Програма медичних гарантій буде існувати як спільна бюджетна програма для оплати всіх медичних послуг та лікарських засобів, у тому числі дітям до 16 років. З її впровадженням змінюється механізм фінансування медичного обслуговування населення: замість медичної субвенції, за рахунок якої відбувалося утримання закладів охорони здоров'я, у межах програми медичних гарантій буде оплачуватися медичне обслуговування пацієнтів за договорами про медичне обслуговування населення з Національною службою здоров'я України, базуючись на принципі «гроші йдуть за пацієнтом».

Про трансформацію системи розповів заступник Міністра охорони здоров'я України Павло Ковтонюк, який наголосив, що Міністерство охорони здоров'я та НСЗУ завчасно проводять по всій країні серію консультацій стосовно того, як будуть відбуватися змі-

ни в спеціалізованій допомозі наступного року. «Минулий рік нас навчив: чим раніше ми розпочнемо, тим легше всім буде працю-

вати над подальшим реформуванням галузі надалі. Сьогодні ми проведемо зустріч у форматі робочої наради і просимо вас не боятися ставити ті питання, які вас турбують, бо ви не повинні поїхати звідси з невіршеними проблемами», – зазначив Павло Ковтонюк.

Нарада складалася з двох частин. Так, у першій Павло Ковтонюк та директор НСЗУ Олег Петренко обговорили з присутніми суть галузевих змін в цілому та розповіли, як працювати з НСЗУ. У другій частині зустрічі з присутніми спілкувалися технічні працівники структурних підрозділів МОЗу і НСЗУ.

Учасники заходу мали змогу поставити спікерам більш детальні питання, а саме: як оформити статут, що вписати в договір, як купити інформаційну систему, тобто все те, що їх турбує з прикладної точки зору.

За словами Павла Ковтонюка, нова система – це система послуг, у якій є декілька головних переваг. Перша – це те, що між грошима медичного закладу, тобто його рахунком і рахунком Державного казначейства, немає жодного чиновника. Власне кошти локалізуються на рахунку НСЗУ і прямо передаються на рахунок медичного закладу. Друге – кошти приходять автоматично, тобто за формулою і договором відповідно до зробленої роботи. У такій системі послуг буде більш успішним той, хто надає їх у більшій кількості. «Україна повинна зрозуміти одну просту річ: на ті кошти, що у нас є, ми повинні надавати найбільш ефективну допомогу, тобто бути заощадливими і сучасними. Тоді в нас все вийде», – зазначив Павло Ковтонюк.

Вікторія Захаревич

СПІВРОБІТНИКАМИ ХНМУ ОДЕРЖАНО

Патенти на Винаходи

1. Спосіб потенціювання кофеїном антиексудативної дії піроксикаму. Автори: **Г.О. Сирова, Л.В. Лук'янова, Н.М. Чаленко, Ю.М. Краснікова.**

2. Спосіб оцінки структурно-функціональних пошкоджень серця у хворих з поєднаним перебігом артеріальної гіпертензії та ожиріння. Автори: **О.В. Шапоренко, О.І. Кадикова, П.Г. Кравчун.**

Патенти на Корисні моделі

1. Спосіб діагностики форми хронічного верхньощелепного риносинуситу. Автори: **В.В. Алексєєва, О.Ю. Степаненко, Н.О. Юревич, А.В. Лупир, В.В. Гаргін.**

2. Спосіб вибору оптимального оперативного доступу при ендоскопічному лікуванні гаймориту. Автори: **В.В. Алексєєва, О.Ю. Степаненко, Н.О. Юревич, А.В. Лупир, В.В. Гаргін.**

3. Спосіб корекції стеатозу печінки на тлі гіпертонічної хвороби та надлишкової маси тіла. Автори: **О.Я. Бабак, А.Д. Башкірова.**

4. Спосіб діагностики початкових змін портальної гемодинаміки у хворих з поєднаним перебігом неалкогольного стеатогепатиту та гіпертонічної хвороби. Автори: **О.Я. Бабак, К.А. Лапшина, В.І. Молодан, К.О. Просолєнко, М.О. Візір.**

5. Спосіб прогнозування ризику розвитку серцево-судинних ускладнень у хворих з поєднаним перебігом артеріальної гіпертензії, цукрового діабету 2 типу та ожиріння. Автори: **В.А. Капустник, І.Ф. Костюк, В.В. Бязрова, Б.О. Шелест.**

6. Спосіб оцінки активності хронічного гепатиту С. Автори: **В.М. Козько, Г.О. Соломенник, О.Є. Бондар, О.І. Могиленець, В.О. Терьошин, Н.Ф. Меркулова, О.М. Винокурова, А.В. Гаврилов.**

7. Спосіб діагностики цирозу печінки як наслідку хронічного гепатиту С. Автори: **В.М. Козько, Г.О. Соломенник, К.В. Юрко.**

8. Спосіб оцінки ступеня ендогенної інтоксикації при пилкових захворюваннях бронхолегеневої системи. Автори: **О.Г. Мельник, В.А. Капустник, Є.Д. Андросов.**

Анна Голданська,

керівник служби інтелектуальної власності ХНМУ

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

ФОРМИ СПІЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ

5 червня в Харківському національному медичному університеті перебувала делегація з Великої Британії у складі генерального директора компанії з популяризації міжнародної освіти «Cormack Consultancy Group» Чарльза Кормака, керівника проекту «Cormack Consultancy Group» Тетяни Сушицької, заступника начальника відділу із забезпечення співробітництва Лондонського університету Тома Франса, менеджера з міжнародного набору персоналу Університету Рексхема Гліндера Ентоні Оуена, міжнародного провідного фахівця кафедри інженерії Каледонського університету Глазго Ендрю Квінна, керівника наукових партнерських відносин Лондонського університету Метрополітан Вінсента Харджі та генерального директора компанії «Really English» Найджела Кілліка.

На початку візиту делегація зустрілася з проректором з наукової роботи професором Валерієм М'ясоєдовим та начальником відділу міжнародних зв'язків Анжеолою Стащак. Звертаючись до почесних гостей, Валерій Васильович зазначив: «Ми раді вітати високоповажну делегацію, яка представляє різні галузі освіти, політики та владних структур. Ми впевнені, що така зустріч буде надзвичайно продуктивною і важливою. Наразі відбуваються змі-

ни в освіті, науці та охороні здоров'я, до яких долучаються усі країни світу. Глобалізація – це новий тренд, який надає можливість працювати з різними країнами. Тому сподіваюся, що наша робота залишить тільки гарні враження, і ми зможемо опрацювати форми спільної взаємодії».

Також проректор з наукової роботи зазначив, що присутні є представниками усіх спеціальностей, які можуть вирішувати глобальні проблеми людства. Адже саме в такому складі й мають проходити наради щодо вирішення будь-яких проблем, у тому числі й освітніх.

У ході зустрічі обговорювалися питання встановлення співробітництва з університетами Великої Британії, академічний обмін викладачами та студентами, розробка та реалізація спільних науково-дослідницьких проектів у майбутньому.

У межах візиту гості відвідали Музей історії ХНМУ, де дізналися історію однієї з найстаріших медичних шкіл України. Наприкінці гості ознайомилися з ресурсами та можливостями для студентів у Науковій бібліотеці ХНМУ.

Валерія Колеснікова,
провідний фахівець відділу міжнародних зв'язків

КОНГРЕС МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ

ТРИ НЕЗАБУТНІ ДНІ...

Стамбул – місто величч, загадковості та неймовірної краси. Його називають мостом між Європою і Азією, тому воно поєднало у собі східні традиції і західну сучасність. Нам, студентам ХНМУ та учасникам MuisMed'19, пощастило відчувати цей унікальний турецький колорит.

Аеропорт. Ми, вражені його масштабами, бачимо серед зустрічаючих привітну дівчину з табличкою «MuisMed». Від цієї хвилини почалися три незабутні дні нашого перебування у Стамбулі.

Протягом першого дня ми познайомилися з членами студентської ради Maltepe University. Такого задоволення від спілкування ми не отримували давно! Щирість, відкритість, добродушність – це все відчувалося під час розмов.

Другий день був присвячений безпосередньо конгресу. Ми отримали корисний досвід, виступаючи та відповідаючи на запитання. Також мали змогу почути доповіді про досягнення наших

колег у сфері медицини та обговорити це під час кави-брейку. Після цього на нас чекала гала-вечеря та нагородження.

Третій день був перенасичений позитивними емоціями. Коли ми їхали на екскурсію містом, яку для нас організували координатори MuisMed'19, вирішили поспівати один для одного. Так, перетинаючи Босфор та наближаючись до європейської частини Стамбулу, ми насолоджувались турецькими та українськими піснями у живому виконанні. Ми відвідали багато історичних місць та впевнилися, що Стамбул – дійсно дивовижне місто з неймовірною енергетикою!

Ми дуже вдячні за можливість взяти участь у MuisMed'19 нашій альма матер та нашим науковим керівникам. Також дякуємо організаторам конгресу, бо він був проведений на дуже високому рівні. Ми отримали цікавий досвід знайомства з медичним студентством Туреччини і приємні враження. Дуже сподіваємося, що повернемося наступного року!

Ірина Нечипорук, Катерина Літвінова, І медичний факультет

ШКОЛА МОЛОДОГО ВИКЛАДАЧА

ПРОФЕСІЙНЕ СТАНОВЛЕННЯ

Традиційно наприкінці травня відбулося урочисте вручення сертифікатів внутрішньовузівської системи підвищення кваліфікації викладачів «Школа молодого викладача» при Навчально-науковому інституті якості освіти ХНМУ. Протягом навчального року викладачі вдосконалювали свою психолого-педагогічну майстерність та прослухали 16 тем.

Після закінчення курсу слухачам була запропонована анонімна анкета зворотного зв'язку щодо вражень під час відвідування «Школи молодого викладача».

Усі молоді педагоги надали позитивну оцінку курсу та зазначали, що найбільш інформативними та корисними для них темами стали «Основи етноетикету. Професійний діалог зі студентом-іноземцем» (викладач Юлія Седая), «Технологія ігрових, розвивальних та інноваційних форм навчання» (викладач Олег

Марущенко), «Ораторська майстерність», «Професійна деформація на емоційне вигорання: особливості подолання» (викладач Анастасія Горецька).

Також викладачами було запропоновано розширити програму курсу, надати більше інформації щодо культурологічних особливостей іноземних студентів, залучити до курсу студентів для встановлення їх поглядів на процес навчання та очікувань від викладача.

Загалом, усі учасники курсу були задоволені та залишили побажання, серед яких є такі:

- «Дякую, плідної праці»;
- «Все дуже чудово! Надалі треба такі курси проводити не тільки молодим викладачам»;
- «Бажаю школі та її викладачам творчого натхнення, сил та подальшого розвитку»;
- «Дякую, відвідувала із задоволенням»;
- «Дуже цікавий та корисний курс. Можливо було б корисно змінювати педагогів частіше протягом курсу для різнобічного розвитку. Дуже цікаві теми. Дякую!».

Анастасія Горецька,

психолог лабораторії психологічних та соціологічних досліджень
ІНІ якості освіти

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ХНМУ

МЕДИЧНІ БІБЛІОТЕКИ УКРАЇНИ В ГЛОБАЛІЗОВАНОМУ СВІТІ НАУКИ, ОСВІТИ ТА КУЛЬТУРИ

Під такою назвою 16–17 травня пройшла Міжнародна науково-практична конференція, організаторами якої виступили Національна наукова медична бібліотека України, Наукова бібліотека Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького та Секція працівників медичних бібліотек Української бібліотечної асоціації.

16 травня участь у пленарному засіданні взяли понад 60 осіб з 40 бібліотек медичного профілю та різних відомств і підприємств – директори та провідні спеціалісти бібліотек медичних ЗВО, обласних наукових медичних бібліотек, бібліотечно-інформаційних установ інших систем і відомств України, видавці, науковці,

зарубіжні гості та партнери, а також колеги з Австрії та Польщі. Наш університет представляли директор Наукової бібліотеки ХНМУ Ірина Киричок та учений секретар Наталя Гаєва.

Уперше до участі в роботі Міжнародної науково-практичної конференції долучилося і Міністерство охорони здоров'я України. Помічник заступника міністра охорони здоров'я України Віктор Артеменко розповів про бачення вирішення проблем наукових медичних бібліотек, надання їм безкоштовного доступу до найбільших світових баз даних, проведення тендерів на закупівлю наукової літератури тощо. Також він засвідчив необхідність спільної праці у вирішенні актуальних проблем, відповів на запитання учасників.

Упродовж двох днів активної роботи були заслухані доповіді, які стосувались філософії сучасної бібліотеки, її трансформації

на вимогу часу, розглянуті приклади успішної діяльності бібліотек у розрізі громадського здоров'я, іміджевої політики, академічної доброчесності. Зокрема, у своєму виступі Андрій Сідляренко, директор ТОВ «Антиплагіат», назвав бібліотеки ЗВО «ХАБаами академічної доброчесності». Проблемні питання комплектування бібліотечних фондів науковими виданнями медичного спрямування, реорганізації роботи з обмінними фондами бібліотек у своїй доповіді окреслила Ірина Киричок. Окрім того, розглядалися медіатехнології, які працівники бібліотек можуть використовувати як засіб ефективної бібліотечно-інформаційної діяльності.

Піднімалися актуальні питання щодо зміни функцій обласних медичних бібліотек та використання ними інформаційно-комунікаційних технологій. Було зауважено, що фонди обласних наукових бібліотек є унікальною та невід'ємною частиною загального інформаційного простору України.

Серед учасників форуму медичних бібліотек були і колеги з найбільших бібліотек Львова, зокрема Василь Кметь – директор Наукової бібліотеки Львівського національного університету імені Івана Франка у доповіді «Пам'ять – простір – революція: філософія – перформанс сучасної бібліотеки» спробував окреслити сучасну парадигму розвитку університетських бібліотек.

Зарубіжні учасники зазначили, що глобалізація сучасного світу ставить перед книгозбірнями України серйозні виклики, вирішити які ми зможемо тільки спільними зусиллями.

17 травня відбулися паралельні заходи: науково-практичний семінар «Адвокація медичних бібліотек України в умовах децентралізації та медичної реформи» (модератор: Генеральний директор ННМБУ Аурелія Відьма), майстер-клас «Бібліотека як ресурс до успішної здачі «Міжнародного іспиту з основ медицини». Ділимося досвідом у форматі підготовки до здачі єдиного державного кваліфікаційного іспиту (ЄДКІ)» (модератор Анна Стемпен, ТОВ «Vilibr»). На закінчення провели робочу екскурсію «Львів бібліотечний».

За результатами роботи науково-практичної конференції прийняли резолюцію і вручили сертифікати учасникам.

Наталя Гаєва, учений секретар Наукової бібліотеки ХНМУ

НЕТИПОВА ХАРЧОВА АЛЕРГІЯ

У нашому звичайному раціоні у великій кількості наявні всілякі алергени як органічного та природного, так і неорганічного і ненатурального походження. Алергічні реакції, які виникають внаслідок вживання таких продуктів, мають різноманітну клінічну картину, наприклад, нежить, висип на тілі, нудота, блювання, пронос, закреп, підвищення температури, набряк слизових оболонок. Ми звикли, що алергія виникає внаслідок вживання певних продуктів: яйця, шоколад, мед, цитрусові, продукти з червоним пігментом, морепродукти, але зараз у магазинах є велика кількість нетипових харчів, які здатні викликати алергію.

Алергія на алкоголь. Зазвичай алергічні реакції на алкоголь виникають внаслідок індивідуальної чутливості до інгредієнтів у деяких напоях. Загальним алергеном є сульфіти, які є сполуками, присутніми в червоному вині і темному пиві. Це може викликати свербіння очей і нежить або закладеність носа. Іншими причинами алергії на алкоголь можуть бути: хміль або глютен (в пиві), картопля (в горілці), суміш з фруктами або горіхами (у коктейлях).

Алергія на м'ясо ссавців. Люди, у яких виникає кропив'янка або свербіж, набряки чи проблеми з диханням після того, як вони з'їли гамбургер або стейк, перебувають у стані *alpha-gal-allergy*. Це потенційно серйозна реакція на м'ясо ссавців. Вона розвивається у деяких людей, які постраждали від *Amblyomma americanum* або іксодового кліща. Експерти вважають, що коли кліщ кусає людину, її імунна система виробляє антитіла. Наступного разу, коли людина з'їсть червоне м'ясо, у неї виникає серйозна алергічна реакція.

Алергія на запах риби. Коли ви відчуваєте якийсь запах, ви фактично приймаєте його дрібні частинки в порожнину носа. Тому інтенсивна алергія на рибу спричиняє серйозні реакції, навіть якщо її просто понюхати.

Алергія на яблука поблизу берези. Причини алергії досить загадкові. Розглянемо випадок з Грейс Морлі. Звичайна дівчинка-підліток з Корку, Ірландія може померти, якщо вона з'їсть яблуко біля берези. Це не самостійна алергічна реакція на яблука або пилок берези. Хімічна комбінація цих двох компонентів викликає неймовірно бурхливу реакцію, яка змушує дівчину страждати. Через кілька хвилин її дихальні шляхи можуть повністю закритися.

Алергія на насіння кунжуту. Як і при алергії на горіхи, у людей можуть виникати сильні реакції. Цей вид зустрічається дуже рідко й існує лише в 0,1 % людей у Сполучених Штатах. Помітити насіння кунжуту в їжі легко, проте важко виявити його екстракти. Високорафіновані масла зазвичай мають видалений білок насіння, але люди з алергією повинні бути обережними.

Алергія на авокадо. Вона тісно пов'язана з алергією на латекс. Це пояснюється тим, що білки, знайдені в авокадо, структурно схожі на ті, що містяться в натуральному каучуковому латексі. З цієї причини людей з алергією на латекс попереджають про потенційні реакції на авокадо. Також ви можете бути чутливими до картоплі, помідорів, каштанів, папайї, бананів або ківі.

Алергія на зефір або маршмелоу. Якщо у вас алергія на зефір, то її причиною є желатин. Це білок, що утворюється при кип'ятінні сполучної тканини у тварин. Желатин можна також знайти в клейких або жувальних цукерках і матових

зернових. Це рідкісна алергія. Вона також пов'язана з реакціями на деякі вакцини, наприклад, проти грипу.

Алергія на кукурудзу. Зустрічається досить рідко. Якщо у вас алергія на кукурудзу, то ви повинні уникати всіх її форм – самої кукурудзи, сировини, сиропу або борошна. За даними Американського коледжу алергії, астми та імунології (ACAAI), алергію на кукурудзу важко визначити, оскільки реакції подібні до алергії на насіння, зерно та пилок трави.

Алергія на манго. Інша цікава і доволі рідкісна харчова алергія – на манго. Як і алергія на авокадо, вона часто пов'язана з алергією на латекс. Є також широкий спектр інших алергенів у манго, які можуть перехресно впливати на людей, які страждають на алергію на яблука, груші, селеру, фенхель, фісташки і кеш'ю. У людей, що мають алергічні реакції на шкірку манго, також можуть виникати серйозні реакції на отруйний плющ і отруйний дуб. Це пов'язано з наявністю урусіолу – хімічної речовини, що міститься у всіх трьох рослинах.

Алергія на сушені фрукти. Винуватцями алергії на сушені фрукти є сульфіти, наприклад, діоксид сірки. Їх використовують для збереження цілого ряду продуктів. У Європейському Союзі виробники зобов'язані позначати упаковані продукти, що містять сульфіти. Якщо ви алергічні або чутливі до сульфідів, у вас можуть виникати реакції при вживанні вина, оцту, сухофруктів і овочів, обробленого м'яса, консервованих, заморожених фруктів і овочів, а також різноманітних приправ.

Алергія на хот-доги. Хот-доги – це високопродуктивні харчові продукти з численними добавками. Алергічна реакція після вживання хот-догів може бути пов'язана з будь-якою кількістю цих інгредієнтів. Взагалі, вважається, що причиною є нітратні та нітритні добавки.

Усі продукти харчування. Харчові алергії є одними з найбільш поширених на сьогодні. Існує навіть історія про дитину, яка дивилася на арахіс і померла миттєво. У 2009 році засоби масової інформації повідомили про хлопчика на ім'я Каліб Буссеншутт, який був дуже алергічний до будь-якого виду їжі та напоїв. Прокотвування навіть крихітної частки їжі призводило до появи виразок у шлунку і викликало сильний біль. Досить дивно, що Каліб міг пити одну конкретну марку лимонаду на додаток до води, але все інше було заборонено. Лікарі ще не змогли визначити причину його інтенсивної харчової алергії.

Багато натуральних продуктів можуть викликати алергію, але за останні роки підвищилася кількість алергічних реакцій на магазинні. Зараз при виробництві продуктів харчування часто використовують пестициди і харчові добавки (консерванти, барвники, емульгатори, ароматизатори та ін.). Це робиться для поліпшення їх споживчих властивостей і збільшення терміну зберігання. Але ці хімічні речовини шкідливі для травлення і призводять до того, що навіть звичайні продукти можуть стати алергенними.

Купуючи продукти харчування, слід уважно ознайомитися з етикеткою та складом. Необхідно уникати вживання їжі з хімічними добавками, щоб знизити ризик розвитку алергії як у дорослого населення, так і у дітей, бо все частіше алергії виникають саме у цієї категорії населення.

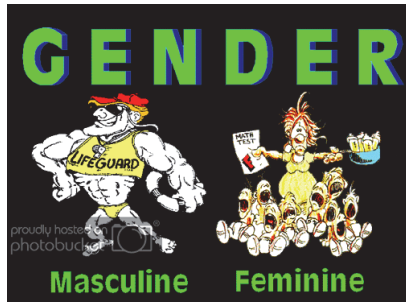
Ксенія Ковальова, Ігор Завгородній, Олена Літовченко

АНТИДИСКРИМІНАЦІЙНА ПОЛІТИКА

«ЖІНОЧЕ» ТА «ЧОЛОВІЧЕ»

Традиційні стереотипи щодо чоловіків мають давню історію вживання і транслюють вікові уявлення народу про характер і призначення чоловіка в соціумі. Вони формувалися протягом століть, закріплювалися у свідомості не одного покоління мовців і зараз продовжують впливати на світосприйняття сучасників. До них можна віднести номінативи: Годувальник, Адам, Сильна стать, Протилежна стать та ін.

Нові з'явилися в мові відносно недавно, під впливом мінливих умов суспільного розвитку, і спираються на сьогоденні реалії життя та нову предметність.

Представлені концептами: Супермен, Секс-символ та ін. Зберігаючи частку систем традиційних стереотипів, вони формують нові, більш сучасні уявлення про «жіноче» та «чоловіче». Актуалізованими називаємо традиційні стереотипні найменування, синхронізовані у сучасний дискурс з урахуванням нових семантичних характеристик. Це лексичні гендерні пари: Партнер-Партнерка, Самка-Самець, Принц-Принцеса та ін.

Розглянемо найбільш традиційні образи:

Годувальник. Величезна кількість причин, сформованих упродовж розвитку людства, на кшталт ментальності, релігії, національних уподобань тощо, ставлять жінку в суспільстві берегинею домашнього вогнища, а чоловіка – Годувальником. Чоловік поряд з «берегинею та хранителькою домашнього вогнища», зазвичай, зображується «годувальником», який «захищає свій світ у відкритому бою, на полі битви». Він перебирає на себе максимум абстрактних лицарських функцій, що «пов'язані з великим ступенем ризику – він годувальник, мисливець, захисник, воїн». Образ Годувальника ототожнюється також з поняттям «одружений чоловік» (вживається навіть у контекстах, де немає потреби підкреслювати функції чоловіка як здобувача).

Партнер. Концептуально поняття «партнер» у журналістських текстах описує суб'єктно-об'єктні відносини між двома ста-

тями у сімейній («партнерка, спроможна дати здорового нащадка», «шукає в супутниці друга, партнерку»), сексуальній («суб'єкт, який має багато грошей, – найкращий сексуальний партнер», «одне життя – один статевий партнер», «підходящих і бажаних партнерів... для сексу значно менше, ніж партнерок») і діловій сферах («розглядаючи чоловіків як конкурентів, а не партнерів»). Це, на нашу думку, є виявом спроби формування у свідомості мовців нових, більш рівних, паритетних відносин між чоловіком і жінкою. Часто чоловік-партнер чомусь у сімейних відносинах відзначається вищим статусом.

Принц. Сьогодні принцями частіше визнаються закордонні чоловіки, як кращі, і такі, що підходять під атрибутику казкових love-story. Формується навіть поняття «закордонний принц»: мрія знайти закордонного принца й поскакати за тридев'ять земель на білому коні аж ніяк не нова – пригадайте хоча б російські народні казки. Вітчизняний наречений завжди поступався зарубіжним, відзначеному занадто високим знаком якості.

Справжній чоловік. Однією з найважливіших характеристик «справжнього чоловіка» є фізична витривалість. Звичайно, він не може собі дозволити лежати знесиленим у ліжку з температурою та головним болем. Для такої ролі більше підходить жінка, яку суспільство вважає слабкою від природи істотою, тому власне хворобливий стан не дуже суперечить очікуваній ролі, у той час як вигляд хворого чоловіка суттєво контрастує з образом того, яким його хочуть бачити інші. «Справжній чоловік» повинен завжди терпіти біль як душевний, так і фізичний. Замовчування болю або небажання визнавати хворобу не усунуть її, а тільки посилять, що може мати серйозні наслідки для здоров'я.

Таким чином, сучасні чоловіки не поспішають до шпиталю не через страх перед лікарями, а через страх виявитися слабким, не відповідати ідеалу чоловіка, який завжди є здоровим та повним життєвих сил. До того ж, звернення до лікаря означає прохання про допомогу, а «справжній чоловік» повинен вирішувати свої проблеми власноруч. Якщо більшість чоловіків часто ігнорують біль і йдуть до лікарні у крайньому разі, то що вже й говорити про відвідування медичного закладу задля профілактики?

Юлія Седая, доцентка кафедри філософії, радниця голови ХОДА з питань гендерної політики та антидискримінації

ДО ДНЯ ДОНОРА КРОВІ

БЕЗМЕЖНА ДОПОМОГА

А ви вважаєте себе щедрою людиною? Чим ви готові пожертвувати заради інших? А якщо це люди, з якими ви не лише не знайомі, а навіть ніколи не знатимете ані статі, ані віку вашого реципієнта?

Чотирнадцять червня – день, присвячений донорам. Святкування цього дня було започатковане у 2005-му Всесвітньою асамблеєю охорони здоров'я у Швейцарії. Чому саме цей

день? Дату вирішили приурочити до дня народження Карла Ландштейнера, нобелівського лауреата, який і відкрив всім нам відомі групи крові.

Донорство – це не що інше, як безмежна допомога в порятунку сотні і тисячі життів. Здавалося б, півгодини – година вашого часу, витрачених на здачу крові, може продовжити існування котрогось із немовлят, можливо, ви зможете повернути в родину батька чи матір, сина, доньку, брата. У будь-якому разі сім'я постраждалого буде безмежно вам вдячна.

Стати донором в Україні насправді дуже легко. Існує багато пунктів забору крові. Також проводяться різного роду акції і створюються мобільні пункти здачі. Мабуть, всі ви знаєте, що наш університет також активно підтримує популяризацію до-

норства і спільно з харківським центром переливання крові організовує Дні донора прямо на території головного корпусу.

Звичайно існують певні правила для людей, які виявили бажання стати донором. По-перше, це вік – від 18 до 60 років, а також маса тіла – не менше 50 кг. Донорство має бути безпечним як для вас, так і для реципієнта. Тому всі охочі спочатку проходять огляд у терапевта, а також здають кров на наявність таких захворювань, як ВІЛ, гепатит, сифіліс та ін. Що стосується дівчат, слід утриматись від здачі крові в період менструації, а також за тиждень до та після неї. Якщо все гаразд, то існує так звана пам'ятка донора. Слід відмовитися від вживання алкоголю за кілька днів до процедури, а також утриматися від паління за кілька годин до та після здачі. Щодо харчування, то обмеження існують тільки в день здачі – ваш сніданок повинен бути легким і виключати смажену, гостру, жирну їжу, молочну продукцію і яйця. Після здачі крові слід утриматися від фізичних навантажень і тяжкої праці. Закон України передбачає донорам два вихідних: один у день здачі та ще один день за бажанням. Також передбачається забезпечення людини сніданком та обідом або грошова компенсація на харчування.

Якщо підсумувати, донорство – це справді дуже важлива і вагома підтримка тих, хто знаходиться на межі життя і смерті. Ви витрачаєте мінімум сил та часу, але комусь це подарує нову можливість. Шанс побачити те, що не встиг, шанс дізнатися про світ більше, шанс любити, шанс дихати, шанс на життя. «Здавайте кров. Здавайте її зараз. Здавайте її часто».

Ірина Маланчук, ІІ медичний факультет

ПУСТЬ НЕ ГАСНЕТ ОГОНЬ

1 сентября 2013 года – и мы в эйфории стоим возле кафедры анатомии. В наших сумках новые белоснежные халаты, заботливо выглаженные мамами. Наши губы дрожат, а лица светятся от счастья. Нас переполняет гордость, мы хотим, чтобы весь мир вокруг видел – вот они мы, будущие врачи!

А дальше будет много всего – взлеты и падения, бессонные ночи перед зачетами и экзаменами, обиды на преподавателей за плохую оценку, обязательно будут слезы, непонимание того, как вообще можно запомнить такой объем информации. Будут шумные вечеринки, поездки на конференции, празднование успешной сдачи первого КРОКа и такого долгожданного «экватора». А по-

том, после «экватора», время понесется с небывалой скоростью – первые клинические базы, первые пациенты, тонны написанных историй болезней, бесконечные путешествия по всему городу в поисках нужной кафедры. И так, как-то совершенно незаметно, придет время выпускных государственных экзаменов, время написания ответственного «КРОК 2». И вот, казалось бы, мы можем вспомнить тысячи секунд, проведенных в нашей alma mater, но в сердце навеки останется тот самый день – 1 сентября 2013 года и самая первая в нашей жизни пара – пара по анатомии.

Сегодня, на пороге совсем уже взрослой жизни, хочется оглянуться назад и поблагодарить всех людей, которые эти 6 лет вкладывали в нас всю свою душу.

Уважаемые преподаватели, спасибо! Спасибо, что вы пытались вложить в нас крупицу бесценных знаний. За все ваши старания, стремление не просто сделать из нас врачей, а привить нам человечность и умение сострадать.

Любимые родители! Мы благодарны вам за вашу поддержку, за то, что вы верили в нас и всегда будете верить. Без вас у нас бы точно ничего не получилось!

До получения заветного диплома осталось совсем немного времени. Студенческие будни заканчиваются, но впредь – целая жизнь! И хочется пожелать всем выпускникам только одного – чтобы в душе никогда не погас тот огонь, который разгорелся перед самой первой в жизни парой – парой по анатомии.

Юлия Донецкая,
I медицинский факультет

МАГІЯ ПОРУЧІ!

Шість років промайнули немов один момент, як перегляд неймовірно цікавого пригодницького фільму. Проте цей момент увібрав у себе безліч спогадів, що зараз пролітають в кожного з нас перед очима і викликають певні позитивні емоції.

Згадую себе, 19-річного юнака, що прийшов за покликом мрії на перший курс, коли наша вища медична школа уявля-

лася мені немов Гог-вортс з всесвітньо відомої казки «Гаррі Поттер» авторки Джоан Роулінг, де кожна медична дисципліна була немов магія, а дивлячись на портрети відомих професорів у головному корпусі, здавалося, що вони зараз оживуть і невідмінно поділяться із тобою старовинними секретними знаннями.

Так, заняття з латинської мови – це дійсно було щось магічне. Вивчаючи цю дисципліну, ми починали розуміти, що обрана нами професія є чимось, що за відчуттями, старіше за світ, яка надана тільки Богом. Нормальна та патологічна анатомія людини, гістологія, фізіологія та патофізіологія, біологічна хімія та медична біологія – ті науки, що відкривали нам глибину нашого фізичного тіла

і кожен раз доводили нам геніальність природи та Всесвіту! Філософія, деонтологія, соціологія, медична психологія, психіатрія (від грец. «psyché» – душі) плекали в нас найтонкіше розуміння взаємодії індивіда та соціуму, виховували в нас високі принципи гуманності. Пам'ятаю, як сьогодні, перші дні, проведені у стаціонарі лікарень, де ми на практиці зрозуміли усю важливість і необхідність сумлінного вивчення базових дисциплін.

Майже весь термін навчання ми відзначали суворістю професорів та викладачів кафедр, але зараз, коли кожен з нас буде нести відповідальність за життя пацієнта, ми розуміємо, що та суворість була радше від любові до нас, як до майбутніх лікарів, щоб ми, не вагаючись, могли орієнтуватися у випробуваннях на шляху боротьби за здоров'я нашого пацієнта. Хочу від щирого серця подякувати кожному викладачу, що старанно вкладав у нас світло знань і виховував в нас справжніх майбутніх героїв – лікарів. Честь вам, хвала та наша безмежна вдячність!

Окрема подяка представникам адміністрації, деканатів, структурних підрозділів нашого університету, що протягом 6 років допомагали нам вирішувати усі проблеми, які виникали на нашому шляху. Знаєте, за ці роки навчання наша медична школа значно змінилася: з'явилося сучасне обладнання в лекційних та учбових аудиторіях як у головному корпусі, так і на віддалених клінічних базах. При цьому збереглася й самобутність нашої alma mater. У тому вбачаю велику заслугу саме адміністрації нашого університету, за що дуже дякую.

Батьки! Мама й татусі, бабусі й дідусі, усі рідні люди, що весь цей достатньо тривалий час підтримували кожного з нас, мотивували та вірили в нас. Величезна подяка вам і низький уклін! Ви виховали нову генерацію людей, в серці яких живе вогонь любові до усього живого, людей, що невідмінно прийдуть на допомогу нужденним і усіма своїми силами й знаннями будуть рятувати кожне життя!

Віктор Шапошник,
II медичний факультет

ХНМУ – МЕСТО РЕАЛИЗАЦИИ МОЕЙ МЕЧТЫ

В детстве у меня часто спрашивали: «Кем ты хочешь стать, когда вырастешь?». У меня всегда был единственный ответ: «Буду врачом». Пока я рос, эта мечта тоже росла. Мне уже хотелось стать не просто врачом, хотелось быть самым лучшим!

Как реализовать свою мечту? Сдать вступительные экзамены и поступить в Харьковский национальный медицинский университет.

Лекции, практические занятия, зачеты и экзамены следовали друг за другом. Как только мы начали изучать клинические дисциплины, все стало настолько интересным, что вдохновляло нас заниматься все больше и больше. Общение с пациентами, обследования, диагностика и коллективное обсуждение принципов лечения, участие в оперативных вмешательствах стали частью нашей жизни.

Помню, как сейчас, когда мы были на занятии в ЛОР-отделении, во время перерыва позвонили из декана-

та: «Араз, приглашаем тебя на церемонию награждения в номинации «Лучшие достижения в учебе». У меня были необъяснимые чувства: меня поразило такое внимание руководства ХНМУ, охватило чувство гордости собой и своим университетом.

Я могу с уверенностью сказать, что факультет по подготовке иностранных студентов сильно отличается от других факультетов. Здесь мы познакомились со студентами из разных стран, узнали их культуру, традиции. Мы учились вместе, дружили и в трудных ситуациях всегда помогали друг другу, в конечном итоге, мы стали семьей. Именно ХНМУ подарил каждому из нас настоящих друзей из разных уголков мира.

Наконец, VI курс, последний! Занятия стали очень интересными, ведь практическая работа дает возможность увидеть свою будущую специальность. Понять, кем именно ты хочешь быть, чем заниматься на практике.

Волнение перед «КРОК 2» и государственными экзаменами, радость при вручении диплома, чувство гордости и ответственности за здоровье людей, – вот чувства, переполняющие сердце каждого выпускника медицинского университета. Но в то же время и грустно: наша студенческая жизнь скоро закончится.

Профессия врача славная и почетная! Следующим по этому пути студентам желаю успехов, терпения и смелости. А всем нам, выпускникам, желаю оставаться верными врачебной клятве.

Как говорил Гиппократ: «Медицина поистине есть самое благородное из всех искусств».

От имени всех выпускников нашего факультета я хочу сказать слова благодарности ректору Владимиру Лесовому, декану V факультета Светлане Красниковой, всем сотрудникам и преподавателям нашего родного университета. Также благодарю наших родителей за то, что вы есть, и за то, что помогали нам все эти годы преодолевать самих себя и неизбежные на нашем пути сложности.

Араз Мусаев
(Грузия),

V факультет по подготовке иностранных студентов

МІСІЯ ЗДІЙСНЕННА

Студентство – особливий час у житті. Це цілий світ, у якому ти тепер виконуєш головну роль. Ми пізнаємо себе, робимо важливі вибори, вчимося відповідати за свої вчинки, формуються як особистості. І ось тепер настав час прощання із нашою alma mater...

Колись давно Сократ сказав, що усі професії на світі від людей і лише три від Бога – суддя, лікар і педагог. Ця думка надихає мене, веде, як північна зірка. Лікар – це не просто професія, це місія! І сьогодні, озираючись на шість студентських років, я хочу подякувати усім своїм викладачам – мудрим наставникам, які підтримували, навчали, вірили в нас, надихали своїм прикладом! Я хочу бути вартою того часу, який ви, дорогі викладачі, нам подарували. Дякую і своїм однокурсникам, вірним друзям і однодумцям, з якими йшла пліч-о-пліч через години лекцій і практичних занять.

Чи стану я лікарем у мить отримання диплому? Ні. Я все життя буду продовжувати своє навчання, удосконалювати професійні навички. Харківський національний медичний університет – це мій фундамент, міцний і надійний. Це надзвичайний досвід, безліч яскравих спогадів, безсонні ночі над конспектами, практика у лікарнях міста, живі історії людей, реальні переживання.

І ось я розправляю крила і набираюся сміливості для особистого польоту. У добрий путь, дорогі випускники 2019! Процвітай, мій рідний університет! Vivat Academia!

Олександра Сокол,
III медичний факультет

НАЙГОЛОВНІШЕ – ВІН БУВ ЛІКАРЕМ!

16 лютого цього року вся вітчизняна (й не тільки) медична спільнота відзначила 95-у річницю від дня народження та 70 років професійної, педагогічної, наукової та громадської діяльності видатного ортопеда-травматолога, блискучого педагога, талановитого вченого, доктора медичних наук, професора Віктора Трубнікова.

Віктор Пилипович народився 16 лютого в селі Коростильово Тамбовської області. У 1941 р. він закінчив 9 класів середньої школи у місті Дніпропетровськ і був мобілізований до лав Радянської Армії.

У роки Другої світової війни брав участь у бойових діях, був командиром мінометного підрозділу. Чотири рази тяжко поранений, у зв'язку з чим перебував на лікуванні у військових шпиталях і 1944-го року демобілізований. За проявлену мужність нагороджений 16 бойовими орденами й медалями, у тому числі орденами Вітчизняної війни I ступеня, Слави III ступеня та медаллю «За відвагу». Після демобілізації з армії закінчив 10 класів і 1946-го року вступив до Дніпропетровського медичного інституту, який закінчив у 1951 р. з відзнакою. Надалі він працював в Українському науково-дослідному інституті ортопедії і травматології ім. професора М.І. Сітенка (Харків), де пройшов шлях від лікаря-хірурга до кандидата, а потім і доктора медичних наук. У 1956 р. В.П. Трубніков захистив дисертацію з проблем металоостеосинтезу в лікуванні переломів кісток, здобув науковий ступінь кандидата медичних наук, а в 1961 р. – докторську дисертацію, присвячену лікуванню вогнепальних переломів.

Напрямами наукових пошуків Трубнікова та кафедри, яку він очолював, була військово-польова хірургія та дорожньо-транспортний травматизм. Усього під керівництвом професора Трубнікова було оприлюднено більше ніж 300 статей у періодичних виданнях та 24 наукові монографії. Спільно з доцентом кафедри, а згодом професором Г.П. Істомініним підготовлено шість фундаментальних монографій: «Дорожно-транспортный травматизм» (1975), «Травматизм при дорожно-транспортных происшествиях» (1977), «Клиника, диагностика и лечение тяжелых повреждений при дорожно-транспортных происшествиях» (1980), «Реабилитация пострадавших при дорожно-транспортных происшествиях» (1986), «Первая врачебная помощь пострадавшим при дорожно-транспортных происшествиях» (1991), «Тяжелые мотоциклетные травмы» (1993). У 1994 р. світ побачила ще одна фундаментальна праця професора

Трубнікова «Заболевания и повреждения опорно-двигательного аппарата». В освітній сфері базовими навчальними посібниками є його «Травматология и ортопедия» (1986), «Военно-полевая хирургия» (1990) та «Військово-польова хірургія. Практичні заняття» (1995), які неодноразово перевидавалися та є актуальними і сьогодні.

У 1970-х роках Віктор Пилипович понад три роки працював у Кувейті: лікарем-хірургом, консультантом з травматологічних та ортопедичних питань у великому цивільному медичному шпиталі, радником міністра охорони здоров'я, про що йде мова в його книзі «Три года в Кувейте», яку видано Інститутом сходознавства АН СРСР у 1975 р., а в подальшому перекладено арабською мовою.

У 1962 р. В.П. Трубнікова було обрано за конкурсом на посаду завідувача кафедри ортопедії та травматології Харківського медичного інституту (нині Харківський національний медичний університет), на який він працював до 1989 р.

Будучи фахівцем високої кваліфікації, уважним і чуйним лікарем, широко освіченою людиною з особливою харизмою, що володіє рідкісним даром контакту з людьми, Віктор Пилипович користувався великою популярністю і любов'ю як серед мешканців столиці Кувейту, так і серед кочівників-бедуїнів, про що неодноразово писала місцева арабська преса. Його професія та знайомство з різними верствами кувейтського суспільства надали автору можливість вільно пересуватися країною, відвідувати її найвіддаленіші куточки, знайомитися з побутом і життям кочових племен, безкоштовно надавати їм необхідну медичну допомогу.

Видатні здобутки В.П. Трубнікова в обраній ним галузі медицини були достойним чином оцінені. У 1985 р. йому присвоєно високе звання «Заслуженный деятель науки УССР». Він багато разів був делегатом міжнародних форумів з ортопедії і травматології, входив до складу Всесоюзного і Міжнародного товариств ортопедичної хірургії і травматології (SICOT), до останнього часу був заступником головного редактора Всесоюзного журналу «Ортопедия, травматология та протезування». Під його керівництвом захищено три докторські і понад 20 кандидатських дисертацій.

Смерть Віктора Пилиповича настала раптово й несподівано – 9 вересня 1995 р. за письмовим столом під час роботи над черговим підручником з актуальних питань травматології та ортопедії.

Притаманні Віктору Трубнікову благородство, високий професіоналізм, дар спілкування, неймовірна працездатність та енергія дозволили йому створити гармонійний колектив однодумців і зробили кафедру, очолювану ним, однією з провідних в СРСР (а надалі, зусиллями його учнів та послідовників, – і в незалежній Україні), а її наукові дослідження – відомими в багатьох країнах світу.

Валерій Бойко, професор
За матеріалами журналу «Губернія»
(березень, 2019)

ДО ДНЯ СКОРБОТИ І ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ВІЙНИ В УКРАЇНІ

4 жовтня цього року виповнилося 100 років від дня народження заслуженого працівника вищої школи, доктора медичних наук, професора Валентина Георгійовича Почепцова. Вихованець ХМІ, ветеран Другої світової війни, він у повоєнний час майже 20 років очолював кафедру факультетської терапії (1965–1982), п'ять із них був ще і деканом медичного факультету ХМІ. Прекрасний діагност, він розробив новий метод лікування розладів кровообігу. За ним у медицину прийшла дочка – нині доцент кафедри внутрішніх і професійних хвороб, кандидат медичних наук Вікторія Бязрова. Пропонуємо читачам її спогади про батька, що були надруковані у творчому альманасі «Початок століття».

ВОСПОМИНАНИЯ О ВАЛЕНТИНЕ ГЕОРГИЕВИЧЕ ПОЧЕПЦОВЕ

«К сожалению, нельзя остановить ход времени – с каждым годом число участников Второй мировой войны становится все меньше и меньше. В живых остались немногие, и скоро наши дети смогут узнать о подвиге поколения наших дедушек и бабушек только из наших рассказов и уроков истории. Поэтому я хочу рассказать о своем отце, ветеране войны, Валентине Георгиевиче Почепцове.

Военные годы оказали огромное влияние на формирование его характера и профессиональные качества врача. В мае 1941 г., будучи старшекурсником ХМІ, он проявил желание стать военным врачом и продолжил обучение в Саратов. Таким образом, уже к концу первого года войны, попав в досрочный выпуск, он служил военврачом третьего ранга на Северо-Западном фронте. В условиях боевых действий накапливался огромный тактический и врачебный опыт. Когда старательно оберегаешь других, самому труднее уберечься. Так, командир санвзвода был ранен. После лечения в госпитале – снова фронт, теперь Калининский. Здесь начальник медслужбы полка Валентин Почепцов внедряет принципы оказания медицинской помощи раненым на стыке: санвзвод – рота в условиях наступательного боя. Теперь уже опытный фронтовой врач вносит элементы нового в общепринятую тогда санитарную тактику: внедряет эшелонирование санитарной роты в нескольких пунктах по пути продвижения полка. В очередном бою он снова получил серьезное ранение.

И снова госпиталь, откуда после тяжелого ранения отца направили старшим врачом в запасной танковый полк. Это уже

был год освобождения Харькова от нацистских захватчиков. За боевые заслуги он был награжден орденами и медалями. После окончания родного института работал участковым врачом поликлиники. Здесь он проверял характер врача на твердость, а знание и опыт – на компетентность. Он и после войны продолжал бороться с самими болезнями, с неправильными представлениями о тех или иных заболеваниях. Его высокая врачебная компетентность и профессиональное мастерство были замечены, он был приглашен в клиническую ординатуру ХМІ по терапии.

В дальнейшем вся трудовая деятельность отца была связана с родным для него Харьковским медицинским институтом. Его самоотверженная работа, талант, знания помогли вернуть здоровье и спасти жизнь тысячам людей. В стенах Харьковского медицинского института Валентин Георгиевич прошел путь от клинического ординатора до заведующего кафедрой факультетской терапии и был им не один десяток лет. Одним из первых он был удостоен звания «Заслуженный работник Высшей школы», создал свою терапевтическую школу, подготовив более полусотни кандидатов и докторов медицинских наук, которые достойно представляют Харьковскую медицину не только в Украине, но и за ее пределами.

Он был человеком невероятной доброты, акцентированным оптимистом без какого-либо налета скепсиса. Чувство юмора не покидало его всю жизнь. Вспоминаю его письменный стол: какие-то бумаги, стопки книг. Здесь труды по медицине и любимый им И. Бунин; закладка между страниц одной из книг, читаемой на ночь. Издавна знакомое чувство ауры его книг, не только лежащих на столе, но и тех, что стояли на книжных полках, как осколок чего-то давнего и родного, всегда со мной.

Все дальше и дальше уходят в прошлое события той войны. И уходят Люди, вершившие эту победу. А вместе с ними уходит и память. Память человеческая. Я не ошиблась, написав слово «Люди» с большой буквы. Я думаю, по-другому нельзя. Этот альманас Харьковского национального медицинского университета можно назвать уникальным: он бесценен тем, что здесь собраны и сохраняются для следующих поколений воспоминания о его сотрудниках – участниках Второй мировой войны».

Виктория Бязрова (дочь проф. В.Г. Почепцова),
доцент кафедры внутренних и профессиональных болезней

ДО ДНЯ МЕДИЧНОГО ПРАЦІВНИКА

СИМВОЛ НАДІЇ ТА ДОПОМОГИ

«Усі професії – від людей, і тільки три – від бога: педагог, суддя і лікар».

Сократ

В Україні День медичного працівника святкують у третю неділю червня, у 2019 році свято припадає на 16 червня.

Професія лікаря – одна з найстаріших і найбільш гуманних. У світі немає спеціальності, яка б вимагала такої високої відповідальності, адже ціна лікарської помилки – життя. Кожен з нас хоча б раз в житті звертався до лікаря по допомогу. Адже навіть на самому початку життя людини – при народженні – безпосередню участь беруть медичні працівники. А сучасна охорона здоров'я і зусилля лікарів спрямовані не лише на лікування хвороб і підтримку здоров'я людини, але і на його розвиток. І професійне свято День медика – це данина поваги і визнання величезної ролі медиків у житті співтовариства і кожної людини.

Тому ми вітаємо з професійним святом тих людей, чий білий халат служить для пацієнтів символом надії, допомоги і полегшення страждань. Бажаємо вам міцного здоров'я, стабільності і благополуччя, спокою і щастя у ваших сім'ях.

Нехай вдячні вам люди на довгі роки запам'ятають вашу добросовісну працю, відповідальність і турботу. Нехай життя з кожним днем грає яскравими фарбами вдачі, благополуччя і здорового медичного оптимізму!

Анастасія Смирнова, IV медичний факультет

ВІДОМА УКРАЇНКА

29 червня ми вшановуємо пам'ять великої українки – Олени Пчілки (справжнє ім'я – Ольга Петрівна Драгоманова, в одруженні – Косач). У 2019 році виповнюється 170 років від дня її народження. Це українська письменниця, драматург, публіцист, громадський і культурний діяч, перекладач, етнограф, видавець, редактор, член-кореспондент Всеукраїнської академії наук; мати Лесі Українки, сестра Михайла Драгоманова. Близько п'ятдесяти років працювала вона на ниві української культури та літератури. Внесок Олени Пчілки в скарбницю української культури справді значний, оскільки не було такої сфери гуманістичної науки та культури, до чого б не доклала своїх старань ця неперевершена особистість.

Ольга виховувалася в інтелігентній родині, закінчила зразковий пансіон шляхетних дівчат у Києві, здобула ґрунтовні знання з літератури, оволоділа німецькою та французькою мовами. Ольга Петрівна займалася вивченням народної творчості – записувала пісні, збирала орнаменти та творила сама.

Чільне місце в літературному доробку Олени Пчілки посідають переклади. Вона перекладала авторів античної та західноєвропейської літератури: Сафо, Овідія, Лонгфелло,

Свіфта, Діккенса, Гете, Шиллера, Гейне, Гюго, Андерсена, Мопассана та ін.

Як літературний критик Олена Пчілка виступала зі статтями про Бориса Грінченка, Євгена Гребінку. Вона ознайомила широкий загал з народною музикою, українською вертепною драмою, мистецтвом українських кобзарів, колядками, народними казками. Крім того, Олена була членом драматичного товариства, а кошти, зібрані від вистав, запропонувала використовувати для придбання українських книг для клубної бібліотеки.

Олена Пчілка обіймала посаду редактора журналу «Рідний край». Свої твори вона друкувала в цьому ж журналі. 1925-го року її обрано членом-кореспондентом Академії наук УРСР.

Олена Пчілка була мудрою, люблячою та вимогливою матір'ю для своїх дітей. Двоє синів і чотири доньки виховала родина Косачів. Олена Петрівна навчала своїх дітей малюванню, музиці, історії. Подружжя Косачів виховувало та навчало своїх дітей самотужки. Ольга Петрівна була їх вимогливим критиком. Саме матері Леся Українка завдячувала любов'ю до літератури та світової історії, знанням іноземних мов. Мати була найпершим читачем і редактором її творів. З гордістю та вдячністю Леся Українка називала свою матір найкращою, найрозумнішою, найталановитішою жінкою світового рівня. Особливу роль вона поклала саме на молоде покоління, і тому велике значення надавала вихованню дітей у «національному дусі», «щоб не виростили вони перевертнями, щоб звикали вони шанувати своє рідне».

«Діти – це наш дорогий скарб, се наша надія, се – молода Україна», – ці слова належать Олені Пчілці.

Непересічна постать Олени Пчілки важлива нам особливо сьогодні, коли в боротьбі за національне самоствердження ми знову та знову надихаємося невгасимим світлом національної ідеї, що її виплекали минулі покоління.

Матеріал підготувала викладач кафедри української мови, основ психології та педагогіки

Тетяна Скорбач

ДО ДНЯ БАТЬКА

СВЯТО НАШИХ ТАТУСІВ

Історія цього важливого свята почалася з 1909 року. Американка Сонора Сمارт зростала зі своїми братами і сестрами саме під батьківським оком. Їх мати померла і шістьох дітей плевав батько. Тож, 19 червня (за два тижні після дня народження Вільяма Смарта) у світі з'явилося нове свято. Потім вирішили святкувати кожної третьої неділі червня.

Далі традицію підхопили й інші країни нашої планети. Фінляндія, зокрема, дуже полюбляє цей день. Матусі й діти готуються до третьої неділі червня так: власноруч створюють подарунки, прибирають у домі й готують дещо смачненьке для своїх вікінгів. Обов'язково слід піти на кладовище та згадати померлих чоловіків. А от у Відні цей день – привід поїхати на

пікнік. Дійсно, що може бути кращим за щасливу неділю під сонечком та на свіжому повітрі?

У США традиційно приносять троянди. Обирають червоні квіти, якщо батько живий, та білі, якщо помер. Звісно, й подарунки ніхто не заперечував.

Свято любові, добра. Свято подяки. Свято сім'ї. Цей день присвячений нашим татусям, які люблять нас значно більше, ніж ми можемо побачити. А також чоловікам, які вміють любити, будувати сім'ю та дають дещо більше, ніж просто поцілунки й обіцянки.

Марія Колесник, І медичний факультет

БРЕЙН-РИНГ З ФАРМАКОЛОГІЇ

На кафедрі фармакології та медичної рецептури відбулося інтелектуально-розважальне змагання «Брейн-ринг з фармакології».

Учасниками гри стали студенти III курсу медичних факультетів: команда «Фармагія» (капітан – Олександр Воронін, II медичний факультет) та команда «Фармагеддон» (капітан – Іван Панаско, III медичний факультет).

Команди показали високий рівень підготовки, логіку мислення та креативність. За результатами гри перемогу отримала команда «Фармагеддон». Усі учасники брейн-рингу нагороджені дипломами.

Дякуємо студентам, що брали участь у змаганні, за позитивні емоції та гарний настрій!

За матеріалами сайту ХНМУ

ЗАПОБІГТИ, ДОПОМОГТИ, ВРЯТУВАТИ

БЕЗПЕКА НА ВОДІ

Відпочиваючи на воді, завжди треба пам'ятати про безпеку. Першою умовою безпечного відпочинку на воді є вміння плавати. Навчитись плавати потрібно кожному громадянину нашої країни. Людина, яка добре плаває, почуває себе на воді спокійно, впевнено, у випадку необхідності може надати допомогу товаришу, який потрапив у біду.

Навіть той, хто добре плаває, повинен постійно бути обережним, дисциплінованим і суворо дотримуватись правил поведінки на воді, знання яких є запорукою безпеки вашого життя та життя ваших дітей, а також отримання задоволення від відпочинку.

Варто пам'ятати, що основні умови безпеки такі:

- правильний вибір та обладнання місць купання;
- навчання дорослих і дітей плаванню;
- суворе дотримання правил поведінки під час купання і катання на плавзасобах;
- постійний контроль за дітьми у воді з боку дорослих.

ПРАВИЛА ПОВЕДІНКИ НА ВОДІ

Відпочинок на воді (купання, катання на човнах) повинен бути тільки у спеціально відведених місцевими органами виконавчої влади та обладнаних для цього місцях.

- Безпечніше відпочивати на воді у світлу частину доби.
- Купатися дозволяється у спокійну безвітряну погоду при швидкості вітру до 10 м/с, температурі води – не нижче +18 °С, повітря – не нижче +24 °С.
- Після прийняття їжі купатися можна не раніше, ніж через 1,5–2 год.
- Заходити у воду необхідно повільно, дозволяючи тілу адаптуватися до зміни температури та води.
- У воді варто знаходитись не більше 15 хвилин.
- Після купання не рекомендується приймати сонячні ванни, краще відпочивати у тіні.
- Не рекомендується купатися поодинокі біля крутих, стрімчастих і порослих густою рослинністю берегів.
- Перед тим, як стрибати у воду, переконайтесь у безпеці дна і достатній глибині водоймища.
- Пірнати можна лише там, де є для цього достатня глибина, прозора вода, рівне дно.
- Кататися на човні (малому плавзасобі) дозволяється тільки

після отримання дозволу та реєстрації у чергового по човновій станції.

- Під час купання не робіть зайвих рухів, не тримайте свої м'язи у постійному напруженні, не женіться за швидкістю просування на воді, не порушуйте ритму дихання, не перевтомлюйте себе, не беріть участі у великих запливах без дозволу лікаря і необхідних тренувань.

НА ВОДІ ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ:

- купатися в місцях, які не визначені місцевими органами виконавчої влади та не обладнані для купання людей;
- залазити на попереджувальні знаки, буї, бакени;
- стрибати у воду з човнів, катерів, споруджень, не призначених для цього;

- пірнати з містків, дамб, причалів, дерев, високих берегів;
- використовувати для плавання такі небезпечні засоби, як дошки, колоди, камери від автомобільних шин, надувні матраци та інше знаряддя, не передбачене для плавання;
- плавати на плавзасобах на пляжах та інших місцях, які відведені для купання;
- вживати спиртні напої під час купання;
- забруднювати воду і берег (кидати пляшки, банки, побутове сміття та ін.), прати білизну і одяг у місцях, відведених для купання;
- підпливати близько до плавзасобів, які йдуть неподалік від місць купання;
- допускати у воді грубі ігри, які пов'язані з обмеженням руху рук і ніг;
- подавати хибні сигнали небезпеки;
- заходити глибше, ніж до поясу, дітям, які не вміють плавати;
- купання дітей без супроводу дорослих.

Пам'ятайте! Ваша безпека – у ваших руках.

Микола Волощук,
начальник служби ЦЗ ХНМУ

Петро Боднік,
майстер виробничого навчання I кат. курсів ЦЗ м. Харкова

ВІТАЄМО!

СТУДЕНТИ ХНМУ – ПРИЗЕРИ МІЖНАРОДНОГО ФЕСТИВАЛЮ-КОНКУРСУ МИСТЕЦТВ

8 червня в у м. Одеса відбувся Міжнародний фестиваль-конкурс мистецтв «ART-WAVES 2019». У ньому взяли участь 32 вокальних виконавця та 4 вокальні колективи з різних регіонів України – Ужгорода, Кривого Рогу, Тернополя, Запоріжжя, Одеси, Полтави, Харкова та Києва.

Журі конкурсу оцінило високий рівень підготовки учасників Молодіжного центру ХНМУ. Вокальний колектив «Зоряна» (художній керівник Ірина Вус) та Юлія Іщук (соло-вокал) посіли І місце у номінації «Академічний вокал».

Щиро вітаємо переможців конкурсу та бажаємо їм нахнення і подальших успіхів!

За матеріалами сайту ХНМУ

БЛАГОДІЙНИЙ ЯРМАРОК

«РУЧЕНЯТКО ДОПОМОГИ»

30 травня у підвірт'ї Головного корпусу ХНМУ пройшов благодійний ярмарок «Рученятко допомоги», організований Профспілковою організацією студентів ХНМУ.

Ярмарок став заключним етапом благодійної акції, яка тривала протягом останнього місяця в нашому університеті.

Кошти, зібрані за весь період благодійної акції, будуть направлені на допомогу дітям, які знаходяться на лікуванні у педіатричному відділенні багатопрофільної клінічної лікарні № 17. Дякуємо усім небайдужим, хто долучився до акції.

За матеріалами Студентського самоврядування

МУЗИЧНИЙ ПОДАРУНОК

У третю неділю червня Україна відзначає День медичного працівника. Напередодні свята, 12 червня, в актовій залі Харківського національного медичного університету за ініціативою профкому співробітників та за підтримки керівництва вишу відбувся святковий концерт.

З нагоди професійного свята до своїх колег звернувся голова Вченої ради ХНМУ Володимир Лісовий, творча особистість якого активно виявляється у багатогранній благодійній діяльності та меценатстві. У зв'язку із завершенням контракту з ректором університету Володимир Миколайович звернувся до своїх колег зі щирими словами вдячності та впевненості, що Харківський національний медичний університет йде разом із часом та здійснює необхідні інновації. «В університеті працює когорта дійсних науковців і педагогів, авторитет яких сягає не тільки загальноукраїнського, але й європейського простору освіти. У нас чудовий педагогічний колектив, талановиті й креативні студенти, відповідальні співробітники. Я вірю у нього і знаю, що спільними зусиллями, згуртованою працею ми доведемо, що ХНМУ сьогодні – беззаперечний лідер медичної освіти України», – наголосив Володимир Миколайович.

Дружню медичну спільноту університету вітав Молодіжний академічний симфонічний оркестр «Слобожан-

ський» (диригент – лауреат Всеукраїнського конкурсу Павло Багінський), що і став справжнім музичним подарунком. Глядачі насолоджувалися кращими зразками класичного та сучасного репертуару. Прозвучали твори Ж.Бізе, П.Чайковського, І.С.Баха, Ф.Шуберта (солістка – лауреат Всеукраїнських конкурсів Феріде Дамсаз), В.А.Моцарта, Е.Гріга, М.Скорика, С.Гулака-Артемовського, А.Хачатуряна та І.Дунаєвського. Фінальну композицію Й.Штрауса «Марш Радецького» глядачі вітали стоячи та гучними оплесками.

Тепла зустріч завершилася на оптимістичній ноті – привітаннями виконуючого обов'язки ректора університету Володимира Марковського. Він подякував артистам оркестру за створену у святковому залі натхненну та ліричну атмосферу і наголосив: «Звичайно, попереду у нас багато роботи, але ми маємо величезний досвід згуртованості та порозуміння, спрямованого на виконання наших спільних планів. Переконаний, що ваша відданість справі, професійний досвід, глибокі знання і надалі поєднуюватимуться з високою відповідальністю. Нехай у ваших домівках завжди панують щастя і мир».

Інна Нечитайло

ЮВІЛЯРИ

У червні свій ювілей святкують: доцент кафедри пропедевтики внутрішньої медицини №2 та медсестринства **Олена Вікторівна Авдєєва**, в.о. завідувача кафедри мовної підготовки іноземних громадян **Наталія Віталіївна Аль-Газо**, лаборант кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я **Ірина Георгіївна Андрійченко**, ст. лаборант кафедри медичної та біологічної фізики і медичної інформатики **Балик Ірина Анатоліївна**, доцент кафедри біологічної хімії **Руслан Орестович Бачинський**, асистент кафедри акушерства та гінекології №1 **Інна Станіславівна Бородай**, професор кафедри гігієни та екології №1 **Михайло Петрович Воронцов**, лаборант кафедри ортопедичної стоматології **Сергій Євгенійович Галичій**, сторож головний учбового корпусу **Дмитро Володимирович Гірявой**, асистент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я і культурології **Олена Володимирівна Гришняєва**, сторож корпусу по вул. Тринклера, 12 **Володимир Іванович Діулін**, в.о. заступника начальника планово-фінансового відділу **Лариса Володимирівна Дорофєєва**, асистент кафедри хірургії №1 **Дмитро Григорович Доценко**, асистент кафедри акушерства, гінекології та дитячої гінекології **Ірина Анатоліївна Качайло**, прибиральник службових приміщень гуртожитку №5 **Ганна Петрівна Кольцова**, начальник відділу технічних засобів навчання **Володимир Ілліч Корсун**, сторож учбово-лабораторного корпусу **Юрій Васильович Кравченко**, ст. лаборант кафедри дитячих інфекційних хвороб **Тетяна Сергіївна Кузьменко**, асистент кафедри медичної біології **Ірина Костянтинівна Кузнецова**, асистент кафедри стоматології **Людмила Яківна Курченко**, електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування гуртожитку №2 **Микола Степанович Ліцевич**, лаборант кафедри мікробіології, вірусології та імунології ім. проф. Д.П. Гриньова **Ірина Олександрівна Макарова**, лаборант кафедри дитячих інфекційних хвороб **Ірина Петрівна Малихіна**, підсобний робітник ідальні **Людмила Анатоліївна Москаленко**, лаборант кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я **Катерина Іванівна Пенкіна**, асистент кафедри хірургічної стоматології та щелепно-лицевої хірургії **Вячеслав Юрійович Потапов**, прибиральник службових приміщень гуртожитку №5 **Валентина Олексіївна Прокопенко**, комендант корпусу по вул. Тринклера, 12 господарського відділу **Людмила Миколаївна Резніченко**, професор кафедри хірургії №1 **Сергій Олександрович Савві**, інспектор з контролю за виконанням доручень загального відділу **Світлана Олександрівна Сухина**, доцент кафедри стоматології **Марина Борисівна Худякова**, ст. викладач кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я і культурології **Інна Іванівна Черненко**, головний науковий співробітник центральної науково-дослідної лабораторії **Микола Гаврилович Щербань**, професор кафедри дитячих інфекційних хвороб **Катерина Володимирівна Юрко**.

МОВОЮ ФОТО

ПРИСЯГА НА ВІРНІСТЬ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДУ

«Медичний університет»

Регістр. свідоцтво УК № 2098 — 839 ПР від 05.03. 2014 р.

Засновник — Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Науки, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60

e-mail: redakt@knuu.kharkov.ua

www.knuu.kharkov.ua

Підписано до друку 18.06.2019. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. №6/18.

Видання підготовлено та надруковано у ТОВ ВПП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Науки, 40,

www.kontrast.kh.ua

Регістраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000
За точністю викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич

Коректори М. Тарасенко, Є. Рубцова